

disputants-חולקים ◇ נקודה מרכזית לסיכום וחזרה- central point for summary and review < מובאה של פסיקה קודמת- insertion of an earlier segment O מעשה-story	statement-מימרא ♣ קושיא- challenge ^ שאלה- question ! תירוץ- answer ראיה-proof
מקרא-key:	

בבא קמא-הגזול עצים		Talmud Navigator										
מימרא	מאן דאמר	א	ב	ג	ד	ה	ו	ז	ח	ט	י	כ
גזל והשביח ומכר, וגזל והשביח והוריש - מה שהשביח מכר, מה שהשביח הוריש.	רבא:											◇
השביח לוקח, מהו?	בעי רבא:											◇
מה מכר ראשון לשני? כל זכות שתבא לידו.	בתר דבעיא הדר פשטה: [רבא]											◇
השביח עובד כוכבים, מהו?	בעי רבא:											◇
תקנתא לעובד כוכבים ניקו ונעבוד?	רב אחא מדפתי לרבינא:											◇
לא צריכא, כגון דזבניה לישראל.	אמר ליה: [רבינא]											◇
סוף סוף הבא מחמת עובד כוכבים הרי הוא כעובד כוכבים												◇
לא צריכא, כגון דגזל ישראל וזבנה ניהליה והשביחה עובד כוכבים, והדר עובד כוכבים וזבנה לישראל, מאי? מי אמרינן: כיון דמעיקרא ישראל והדר ישראל - עבדי רבנן תקנתא, או דלמא כיון דאיכא עובד כוכבים באמצע - לא עבדו ליה רבנן תקנתא?												◇
תיקו.												◇
האי מאן דגזל דיקלא מחבריה וקטליה, אע"ג דשדיא מארעא לארעא דידיה - לא קני, מאי טעמא? מעיקרא דיקלא מיקרי והשתא נמי דיקלא מיקרי. דיקלא ועביד גובי - לא קני, השתא מיהת גובי דדיקלא מיקרי. גובי ועבדינהו כשורי - קני. כשורי רברבי ועבדינהו כשורי זוטרי - לא קני, עבדינהו קצוצייטא - קני.	רב פפא:											◇
האי מאן דגזל לוליבא ועבדינהו הוצי - קני, דמעיקרא לוליבא מיקרי והשתא הוצי. הוצי ועבדינהו חופיא - קני, מעיקרא הוצי והשתא חופיא. חופיא ועבדיה שרשורא - לא קני, מאי טעמא? דהדר סתר ליה והוי חופיא.	רבא:											◇
נחלקה התיומת, מהו?	בעי רב פפא:											◇
ניטלה התיומת - פסול.	תא שמע, דאמר רבי מתון אמר רבי יהושע בן											◇
מאי לאו הוא הדין לנחלקה.												◇
לא, ניטלה שאני, דהא חסר לה.												◇
נחלקה התיומת, נעשה כמי שנטלה ופסול	איכא דאמרי: ת"ש, דא"ר מתון - א"ר יהושע בן לוי:											◇
ש"מ.												◇
האי מאן דגזל עפרא מחבריה ועבדיה לבינתא - לא קני, מאי טעמא? דהדר משוי ליה עפרא. לבינתא ועבדיה עפרא - קני, מאי אמרת? דלמא הדר ועביד ליה לבינתא, האי לבינתא אחריתא הוא, ופנים חדשות באו לכאן.	רב פפא:											◇
האי מאן דגזל נסכא מחבריה ועביד זוזי - לא קני, מאי טעמא? הדר עביד להו נסכא. זוזי ועבדינהו נסכא - קני, מאי אמרת? הדר עביד להו זוזי, פנים חדשות באו לכאן. שחימי ועבדינהו חדתי - לא קני, חדתי ועבדינהו שחימי - קני, מאי אמרת? הדר עביד להו חדתי, מידע ידיע שיחמייהו.	ואמר רב פפא:											◇
זה הכלל: כל הגולנין משלמין כשעת הגזלה.												◇
כל לאתויי מאי?												◇
לאתויי הא דאמר ר' אלעא:												◇
גנב טלה ונעשה איל, עגל ונעשה שור - נעשה שינוי בידו וקנאו, טבא ומכר - שלו הוא טובח, שלו הוא מוכר.	[רבי אלעא]											◇
ההוא גברא דגזל פדנא דתורי מחבריה, אזל כרב בהו כרבא, זרע בהו זרעא, לסוף אהדרינהו למריה אתא לקמיה דרב נחמן												◇
זילו שומו שבחא דאשבח.	אמר להו: [רב נחמן]											◇
תורי אשבח, ארעא לא אשבח?	אמר ליה רבא:											◇
מי קאמינא נשיימו כוליה? פלגא קאמינא.	אמר: [רב נחמן]											◇

disputants-חולקים ♦ **statement-מימרא** ■
 ◇ **נקודה מרכזית לסיכום וחזרה-central point for summary and review**
 < **מובאה של פסיקה קודמת-insertion of an earlier segment**
מעשה-story O **ראיה-proof** !

בבא קמא-הגזול עצים		Talmud Navigator										
מימרא	מאן דאמר	א	ב	ג	ד	ה	ו	ז	ח	ט	י	כ
סוף סוף גזילה הוא, וקא הדרה בעינא	א"ל: [רבא]											צו
כל הגולנין משלמין כשעת הגולה	דתנן:											צו
לא אמינא לך: כי יתיבנא בדינא לא תימא לי מידי?	אמר ליה: [רב נחמן]											צו
אנא ושבור מלכא אחי בדינא	דאמר הונא חברין עלאי:											צו
האי אינש גולנא עתיקא הוא ובעינא דאיקנסיה.												צו
גזל בהמה והזקינה, עבדים והזקינה - משלם כשעת הגולה	[הכמים]											צו
בעבדים - אומר לו הרי שלך לפניך.	רבי מאיר:											צו
גזל מטבע ונסדק, פירות והרקיבו, יין והחמיץ - משלם כשעת הגולה.												צו
מטבע ונספל, תרומה ונטמאת, חמץ ועבר עליו הפסח, בהמה ונתעבדה בה עבירה, או שנפסלה מעל גבי המזבח, או שהיתה יוצאה ליסקל - אומר לו הרי שלך לפניך.												צו
לא הזקינה - הזקינה ממש, אלא אפי' כחשה.	רב פפא:											צו
והא אנן הזקינה תנן												צו
כחשה כגון הזקינה, דלא הדר בריא.												צו
אפילו גנב טלה ונעשה איל, עגל ונעשה שור - נעשה שינוי בידו וקנאו, טבח ומכר - שלו הוא טובח, שלו הוא מוכר	מר קשישא בריה דרב חסדא לרב אשי, הכי קאמרי משמיה דרבי יוחנן:											צו
לא אמינא לך: לא תחליף גברי? ההוא משמיה דרבי אלעא איתמר.	אמר ליה: [רב אשי]											צו
בעבדים - אומר לו הרי שלך לפניך.	רבי מאיר:											צו
הלכה כרבי מאיר.	רב חנינא בר אבדימי אמר רב:											צו
ורב שביק רבנן ועביד כרבי מאיר?												צו
משום דברייתא איפכא תניא.	אמרי:											צו
ורב שביק מתניתין ועביד כברייתא?												צו
רב, מתניתין נמי איפכא תני.												צו
ומאי טעמיה דרב דאפיך מתני' מקמי דברייתא? אדרבה, ניפוך לברייתא מקמי מתניתין												צו
רב נמי מתניתין איפכא אתניה.	אמרי:											צו
ואי בעית אימא: כי לא אפיך - חדא מקמי חדא, חדא מקמי תרתי אפיך												צו
המחליף פרה בחמור וילדה, וכן המוכר שפחתו וילדה, זה אומר ברשותי ילדה והלה שותק - זכה בה	דתניא:											צו
זה אומר איני יודע וזה אומר איני יודע - יחלוקו												צו
זה אומר ברשותי וזה אומר ברשותי - ישבע המוכר שברשותו ילדה, לפי שכל הנשבעין שבתורה נשבעין ולא משלמין, דברי ר' מאיר	[רבי מאיר]											צו
אין נשבעין לא על העבדים ולא על הקרקעות.	הכמים:											צו
האי הלכה כר' מאיר, הלכה כרבנן מיבעי ליה												צו
הכי קאמר: למאי דאפכיתו ותניתו, הלכה כרבי מאיר.												צו
ומי אמר רב עבדא כמקרקעי דמי?												צו
התוקף בעבדו של חבריו ועשה בו מלאכה - פטור	והאמר רב דניאל בר רב קטינא אמר רב:											צו
ואי ס"ד עבדא כמקרקעי דמי, אמאי פטור? ברשותא דמריה קא?												צו

מִימְרָא-statement קוּשְׁיָא-challenge שְׁאֵלָה-question תִּירוּק-answer רְאִיָּה-proof	חֻלְקִים-disputants נְקוּדָה מְרֻכְזִית לְסִיכּוּם וְחֻזְרָה-central point for summary and review < מוּבָאָה שֶׁל פִּיסקָה קוּדְמָת-insertion of an earlier segment O מַעֲשֵׂה-story
מִמְרָא-key:	

Talmud Navigator

מִמְרָא	מֵאֵן דְּאָמַר	א	ב	ג	ד	ה	ו	ז	ח	ט	י	כ
בבא קמא-הגזול עצים												
הכא במאי עסקינן - שלא בשעת מלאכה											!	◇
הדר בחצר חבירו שלא מדעתו, צריך להעלות לו שכר או אין צריך להעלות לו שכר?	כי הא דשלח ליה רבי אבא למרי בר מר, בעי מיניה מרב הונא: ושלחו ליה:										!	◇
אינו צריך להעלות לו שכר.											!	!
הכי השתא, בשלמא התם, בין למ"ד ביתא מיתבא יתיב ניחא ליה, בין למ"ד (ישעיהו כ"ד) ושאיה יוכת שער, ניחא ליה, אלא הכא מי ניחא ליה דנכחוש עבדיה?											?	
ה"נ ניחא ליה, דלא ליסתרי עבדיה.	אמרי:										!	◇
בי רב יוסף בר חמא הוה תקיף עבדי דאינשי דמסיק בהו זוזי ועבדי בהו מלאכה	[רב יוסף בר חמא]										○	◇
מ"ט עביד מר הכי?	רבה בריה:										?	◇
עבדא - נהום כריסיה לא שוי.	א"ל [רב יוסף בר חמא], דאמר רב נחמן:										!	
אימא דאמר רב נחמן, כגון דארו עבדיה דמרקיד בי כובי, כולהו עבדי מעבד עבדי	אמר ליה: [רבה]										?	
אנא כרב דניאל סבירא לי	א"ל [רב יוסף בר חמא]										!	
התוקף בעבדו של חבירו ועשה בו מלאכה - פטור	דאמר רב דניאל בר רב קטינא אמר רב:										!	◇
אלמא ניחא ליה דלא ליסתרי עבדיה.											!	
הני מילי היכא דלא מסיק בהו זוזי, מר כיון דמסיק בהו זוזי מיהזוי כרבי	אמר ליה: [רבה]										?	◇
אף על פי שאמרו הדר בחצר חבירו שלא מדעתו א"צ להעלות לו שכר, הלוהו ודר בחצר חבירו - צריך להעלות לו שכר	דאמר רב יוסף בר מניומי אמר רב נחמן:										?	◇
הדרי בי.	א"ל [רב יוסף בר חמא]										○	
התוקף ספינתו של חבירו ועשה בה מלאכה, אמר רב: רצה - שכרה נוטל, רצה - פחתה נוטל	איתמר: [רב]											◇
אינו נוטל אלא פחתה.	שמואל:											◇
אמר רב פפא: לא פליגי, הא דעבידא לאגרא, הא דלא עבידא לאגרא.	רב פפא:											◇
ואיבעית אימא: הא והא דעבידא לאגרא, הא דנחית ליה אדעתא דאגרא, והא דנחית ליה אדעתא דגולנותא.												◇
גזל מטבע ונסדק וכו'.												◇
נסדק - נסדק ממש, נפסל - פסלתו מלכות	רב הונא:										◇	◇
פסלתו מלכות נמי היינו נסדק, אלא ה"ד נפסלו? שפסלתו מדינה זו ויוצאה במדינה אחרת.	רב יהודה:										◇	◇
לדידך דאמרת נפסל - פסלתו מלכות, הרי פירות והרקיבו, יין והחמיץ דכי פסלתו מלכות דמי	רב חסדא לרב הונא:										?	◇
משלם כשעת הגזילה	וקתני:										?	
התם נשתנה טעמו וריחו, הכא לא נשתנה.	א"ל: [רב הונא]										!	◇
לדידך דאמרת פסלתו מלכות נמי היינו נסדק, הרי תרומה ונטמאת דכי פסלתו מלכות דמי	רבא לרב יהודה:										?	◇
אומר לו הרי שלך לפניך	וקתני:										?	
התם לא מינכר היויקה, הכא מינכר היויקה.	א"ל: [רב יהודה]										!	◇
המלוה את חבירו על המטבע ונפסלה המטבע, רב אמר: נתן לו מטבע היוצא באותה שעה	איתמר: [רב]										◇	◇
יכול לומר לו לך הוציאו במישן.	שמואל:										◇	◇
מסתברא מילתיה דשמואל - דאית ליה אורחא למיזל למישן, אבל לית ליה אורחא - לא.	רב נחמן:											◇

◆ חולקים-disputants ◊ נקודה מרכזית לסיכום וחזרה-central point for summary and review < מובאה של פסיקה קודמת-insertion of an earlier segment O מעשה-story	■ מימרא-statement ז קושיא-challenge ^ שאלה-question ! תירוץ-answer ■ ראייה-proof
מקרא-key:	

בבא קמא-הגזול עצים		Talmud Navigator										
מימרא	מאן דאמר	א	ב	ג	ד	ה	ו	ז	ח	ט	י	כ
אין מחללין על המעות שאינם יוצאות, כיצד? היו לו מעות כזביות, ירושלמיות או של מלכים הראשונים - אין מחללין	איתיביה רבא לרב נחמן:										ז	◊
הא של אחרונים דומיא דראשונים - מחללין											ז	
הכא במאי עסקינן - כשאין מלכויות מקפידות זו על זו.	א"ל: [רב נחמן]										!	◊
אלא כי אמר שמואל - כשמלכויות מקפידות זו על זו? היכי מצי ממטי להו?											ז	
דממטי לה ע"י הדחק, דלא בחשי, ואי משכחי קפדי.											!	
אין מחללין על מעות של כאן והן בבבל, ושל בבבל והן כאן, של בבבל והן בבבל - מחללין	ת"ש:										ז	◊
קתני מיהת: אין מחללין על מעות של כאן והן בבבל, אע"ג דסופו למיסק להתם											ז	
הכא במאי עסקינן - כשמלכויות מקפידות זו על זו.											!	◊
אי הכי, של בבבל והן בבבל למאי חזו?											ז	
חזו דזבין בהו בהמה ומסיק לירושלים.											!	
התקינו שיהו המעות יוצאות בירושלים מפני כך	והתניא:										ז	◊
לא קשיא: כאן בזמן שיד ישראל תקיפה על אומות העולם, כאן בזמן שיד אומות העולם תקיפה על עצמן.	רבי זירא:										!	◊
איהו מטבע של ירושלים? דוד ושלמה מצד אחד, וירושלים עיר הקודש מצד אחר	ת"ר:										ז	◊
ואיהו מטבע של אברהם אבינו? זקן וזקינה מצד אחד, ובחור ובתולה מצד אחר.											ז	◊
המלוה את חברו על המטבע, והוסיפו עליו, מהו?	בעא מיניה רבא מרב חסדא:										^	◊
נותן לו מטבע היוצא באותה שעה.	אמר לו: [רב חסדא]										!	◊
ואפילו כי נפיא?	א"ל: [רבא]										ז	
אין.	אמר לו: [רב חסדא]										!	
אפי' כי תרטיא?	א"ל: [רבא]										ז	
אין.	אמר לו: [רב חסדא]										!	
והא קא זיילין פירי?											ז	◊
חזינן, אי מחמת טבעא זיל - מנכינן ליה, ואי מחמת תרעא זיל - לא מנכינן ליה.	רב אשי:										!	◊
והא קא שבח לענין נסכא											ז	◊
אלא, כי הא דרב פפא ורב הונא בריה דרב יהושע עבדי עובדא בזווי דאגרדמיס טייעא עד י' בתמיא.											!	◊
הזורק מטבע של חברו לים הגדול - פטור מאי טעמא? אמר: הא מנח קמך, אי בעית שקליה.	רבה:										■	◊
והני מילי בצלולין דקא חזי ליה, אבל עכורין דלא קחזי ליה - לא											■	◊
והני מילי דאדייה אדויי, אבל שקליה בדיה - מיגזל גוליה, השבה בעי מייעד.											■	◊
אין מחללין על מעות שאינן ברשותו, כיצד? היו לו מעות בקסטרא או בהר המלך, או שנפל כיסו לים הגדול - אין מחללין	מתיב רבא:										ז	◊
שאני לענין מעשר, דבעינן מצוי בידך, דרחמנא אמר (דברים י"ד) וצרת הכסף בידך וליכא.	רבה:										!	◊
השף מטבע של חברו - פטור מאי טעמא? דהא לא עבד ולא מידי.	ואמר רבה:										■	◊
וה"מ דמחיה בקורנסא וטרשיה, אבל שייפא בשופינא - חסורי חסריה.											■	◊
הכהו על עינו וסמאה, על אזנו וחרשו - עבד יוצא בה לחירות כנגד עינו ואינו רואה, כנגד אזנו ואינו שומע - אין עבד יוצא בהן לחירות	מתיב רבא:										ז	◊
חרשו לאביו - נהרג, שאי אפשר להרישה בלא חבורה, דטפתא דדמא נפלת ליה באודניה,	רבה לטעמיה, דאמר רבה:										!	◊

◆ חולקים-disputants ◊ נקודה מרכזית לסיכום וחזרה-central point for summary and review < מובאה של פסיקה קודמת-insertion of an earlier segment O מעשה-story	■ מימרא-statement ? קשיא-challenge ^ שאלה-question ! תירוץ-answer ! ראיה-proof
מקרא-key:	

בבא קמא-הגזול עצים		Talmud Navigator										
מימרא	מאן דאמר	א	ב	ג	ד	ה	ו	ז	ח	ט	י	כ
הצורם אוזן פרתו של חברו - פטור מאי טעמא? פרה כדקיימא קיימא, דלא עבד ולא מידי, וכולהו שוורים לאו לגבי מזבח קיימי.	ואמר רבה:											◊
העושה מלאכה במי חטאת ובפרת חטאת - פטור מדיני אדם וחייב בדיני שמים	מתיר רבא:										?	◊
מלאכה הוא דלא מינכר היוזקה, אבל צורם דמינכר היוזקה, הכי נמי דמחייב בדיני אדם											?	
הוא הדין דאפילו צורם פטור, והא קא משמע לן, דאפילו מלאכה דלא מינכר היוזקה - חייב בדיני שמים.	אמר:										!	◊
השורף שטרו של חברו - פטור, דאמר ליה: נירא קלאי מינך.	ואמר רבה:											◊
הכי דמי? אי דאיכא סהדי דידיע מאי הוה בשטרא, ליכתבו ליה שטרא מעליא ואי דליכא סהדי, אן מנא ידעינן?	מתקיף לה רמי בר חמא:											?
תהא במאינו.	רבא:										!	◊
הא דרבה - מחלוקת ר"ש ורבנן היא	רב דימי בר חנינא:											◊
דבר הגורם לממון כממון דמי - מחייב	לר"ש דאמר:										◆	◊
דבר הגורם לממון לאו כממון דמי - לא מחייב.	לרבנן דאמר:										◆	◊
אימר דשמעת ליה לרבי שמעון דבר הגורם לממון כממון דמי - בדבר שעיקרו ממון, כדרבה	מתקיף לה רב הונא בריה דרב יהושע:											?
גזל חמץ לפני הפסח, ובא אחר ושרפו במועד - פטור, שהכל מצווים עליו לבערו, לאחר הפסח - מחלוקת ר' שמעון ורבנן:	דאמר רבה:											?
דבר הגורם לממון כממון דמי - חייב	לרבי שמעון דאמר:										◆	?
דבר הגורם לממון לאו כממון דמי - פטור	לרבנן דאמר:										◆	?
בדבר שאין עיקרו ממון מי אמרינן?												?
מאן דדאין דינא דגרמי - מגבי ביה דמי שטרא מעליא, ומאן דלא דאין דינא דגרמי - מגבי ביה דמי נירא בעלמא.	אמימר:											◊
הוה עובדא, וכפייה רפרם לרב אשי, ואגבי ביה כי כשורא לצלמא.	[רב אשי]										○	
חמץ ועבר עליו הפסח - אומר לו הרי שלך לפניך.												◊
מאן תנא: אומרין באיסורי הנאה הרי שלך לפניך?												^
ר' יעקב היא	רב חסדא:											!
שור שהמית, עד שלא נגמר דינו, מכרו - מכור, הקדישו - מוקדש, שחטו - בשרו מותר, החזירו שומר לבעליו - מוחזר משנגמר דינו, מכרו - אינו מכור, הקדישו - אינו מוקדש, שחטו - בשרו אסור, החזירו שומר לבעליו - אינו מוחזר	דתניא: [רבנן]										◆	!
אף משנגמר דינו, החזירו שומר לבעליו - מוחזר	רבי יעקב:										◆	!
מאי לאו בהא קמיפלגי:												!
אומרין באיסורי הנאה הרי שלך לפניך	דרבי יעקב סבר:										◆	!
אין אומרין באיסורי הנאה הרי שלך לפניך	ורבנן סברי:										◆	!
לא, דכולי עלמא - אמרינן באיסורי הנאה הרי שלך לפניך, דאם כן, נפלגו בחמץ בפסח	רבה:											?
הכא בגומרין דינו של שור שלא בפניו קא מיפלגי:	אלא אמר רבה:											?
אין גומרין דינו של שור שלא בפניו, דאמר ליה: אי אייתיה ניהליה הוה מעריקנא ליה לאגמא, השתא מסרתיה ביד מאן דלא מצינא לאישתעויי דינא בהדיה	רבנן סברי:										◆	?
גומרין דינו של שור שלא בפניו, דאמר ליה: מאי עבדי ליה? סוף סוף הוה גמרי ליה דינא שלא בפניו.	ורבי יעקב סבר:										◆	?
תנית מידי באיסורי הנאה?	אשכחיה רב חסדא לרבה בר שמואל, א"ל:											^

◆ חולקים-disputants ◊ נקודה מרכזית לסיכום וחזרה-central point for summary and review < מובאה של פסיקה קודמת-insertion of an earlier segment O מעשה-story	■ מימרא-statement ? קושיא-challenge ^ שאלה-question ! תירוץ-answer ■ ראייה-proof
מקרא-key:	

בבא קמא-הגזול עצים		Talmud Navigator											
מימרא	מאן דאמר	א	ב	ג	ד	ה	ו	ז	ח	ט	י	כ	צ
(ויקרא ח') והשיב את הגזלה - מה תלמוד לומר אשר גזל? יחזיר כעין שגזל, מכאן אמרו: גזל מטבע ונפסל, פירות והרקיבו, יין והחמיץ, תרומה ונטמאת, חמץ ועבר עליו הפסח, בהמה ונעבדה בה עבירה, ושור עד שלא נגמר דינו - אומר לו הרי שלך לפניך	אמר ליה: [רבה בר שמואל] אין, תנינא:												צח:
מאן שמעת ליה דאמר: עד שלא נגמר דינו אין, משנגמר דינו לא? רבנן, וקתני, חמץ ועבר עליו הפסח - אומר לו הרי שלך לפניך.													צח:
אי משכחת להו, לא תימא להו ולא מדי.	א"ל: [רב חסדא]												צח:
פירות והרקיבו - אומר לו הרי שלך לפניך.													צח:
פירות והרקיבו - משלם כשעת הגזילה	והתנן:												צח:
כאן שהרקיבו כולן, כאן שהרקיבו מקצתן.	רב פפא:												צח:
נתן לאומנין לתקן וקלקלו - חייבין לשלם.													צח:
נתן לחרש שידה תיבה ומגדל לתקן וקלקל - חייב לשלם.													צח:
והבנאי שקיבל עליו לסתור את הכותל, ושיבר את האבנים או שהזיקן - חייב לשלם													צח:
היה סותר מצד זה ונפל מצד אחר - פטור, ואם מחמת המכה - חייב.													צח:
לא שנו אלא שנתן לחרש שידה תיבה ומגדל לנעץ בהן מסמר, ונעץ בהן מסמר ושיברן, אבל נתן לחרש עצים לעשות שידה תיבה ומגדל, ועשה מהן שידה תיבה ומגדל ושיברן - פטור מאי טעמא? אומן קונה בשבח כלי.	רב אסי:												צח:
נתן לאומנין וקלקלו - חייבין לשלם	תנן:												צח:
מאי לא דיהיב להו עצים													צח:
לא, שידה תיבה ומגדל.													צח:
הא מדקתני סיפא שידה תיבה ומגדל, מכלל דרישא עצים													צח:
פרושי קא מפרש לה, כיצד נתן לאומנין לתקן וקלקלו חייבין לשלם? כגון שנתן לחרש שידה תיבה ומגדל והכי נמי מסתברא דכיצד קתני, דאי סלקא דעתך רישא עצים, השתא אשמעינן עצים - חייבין לשלם, ולא אמרינן אומן קונה בשבח כלים, שידה תיבה ומגדל מבעיא?	אמרין:												צח:
אי משום הא לא איריא, תנא סיפא לגלויי רישא שלא תאמר רישא שידה תיבה ומגדל, אבל עצים לא, תנא סיפא שידה תיבה ומגדל, מכלל דרישא עצים, ואפ"ה חייב לשלם.													צח:
לימא מסייע ליה:													צח:
הנותן צמר לצבע - והקדיחו יורה - נותן לו דמי צמרו	[תנן]												צח:
דמי צמרו - אין, דמי צמרו ושבו - לא													צט:
לאו שהקדיחו לאחר נפילה דאיכא שבחא, ושמע מינה: אומן קונה בשבח כלי													צט:
הכא במאי עסקינן - כגון שהקדיחו בשעת נפילה, דליכא שבחא.	שמואל:												צט:
אבל הקדיחו לאחר נפילה מאי? נותן לו דמי צמרו ושבו, לימא, שמואל לית ליה דרב אס?													צט:
הכא במאי עסקינן - כגון דצמר וסמנין דבעל הבית, וצבע אגר ידיה הוא דשקיל.	אמר לך שמואל:												צט:
אי הכי, נותן לו דמי צמרו וסמנין מיבעי ליה.													צט:
אלא, שמואל דחויי קא מדחי ליה.													צט:
הנותן תליתין לאומן, גמרו והודיעו - אפילו מכאן ועד עשרה ימים אינו עובר עליו משום (ויקרא י"ט) לא תלין, נתנה לו בחצי היום - כיון ששקעה עליו החמה עובר עליו משום בל תלין	תא שמע:												צט:
ואי ס"ד אומן קונה בשבח כלי, אמאי עובר משום בל תלין?													צט:
בגרדא דסרבלא, דליכא שבחא.	רב מרי בריה דרב כהנא:												צט:
סוף סוף למאי יהבה נהליה? לרכוכי, כיון דרכייה היינו שבחא													צט:

disputants-חולקים central point for summary and review-נקודה מרכזית לסיכום וחזרה insertion of an earlier segment-מובאה של פסיקה קודמת story-מעשה מקרא-key:	statement-מימרא challenge-קושיא question-שאלה answer-תירוץ proof-ראיה

בבא קמא-הגזול עצים		Talmud Navigator										
מימרא	מאן דאמר	א	ב	ג	ד	ה	ו	ז	ח	ט	י	כ
לא צריכא, דאגריה לביטשי, ביטשא ביטשא במעתא, דהיינו שכירות.											!	◇
ולמאי דסליק אדעתין מעיקרא דלא אגריה לביטשי, מסייע ליה לרב ששת											■	◇
קבלנות, עובר עליו משום בל תלין או אינו עובר?	דבעו מיניה מרב ששת:										^	◇
עובר.	ואמר להו רב ששת:										!	◇
לימא, דרב ששת פליגא אדרב אסי?											?	◇
בשליחא דאיגרתא.	שמואל בר אחא:										!	◇
לימא כתנאי:											?	◇
עשה לי שירים, נזמין וטבעות ואקדש לך, כיון שעשאן - מקודשת, דברי רבי מאיר	[רבי מאיר]										◇	◇
אינה מקודשת עד שיגיע ממון לידה	הכמים:										◇	◇
מאי ממון?											^	◇
אילימא אותו ממון											!	◇
מכלל דר"מ סבר אותו ממון לא, אלא במאי מקדשא?											?	◇
אלא פשיטא מאי ממון? ממון אחר											!	◇
וסברוה, דכולי עלמא - ישנה לשכירות מתחילה ועד סוף, ודכולי עלמא - המקדש במלוה אינה מקודשת, מאי לאו באומן קונה בשבח כלי קמיפלגי:											■	◇
אומן קונה בשבח כלי	דר"מ סבר:										■	◇
אין אומן קונה בשבח כלי	ורבנן סברי:										■	◇
לא, דכולי עלמא - אין אומן קונה בשבח כלי, אלא הכא בישנה לשכירות מתחילה ועד סוף קא מיפלגי:											!	◇
אין לשכירות אלא לבסוף	רבי מאיר סבר:										■	◇
יש לשכירות מתחילה ועד סוף.	ורבנן סברי:										■	◇
ואי בעית אימא: דכולי עלמא - ישנה לשכירות מתחילה ועד סוף, והכא במקדש במלוה קמיפלגי:											!	◇
המקדש במלוה - מקודשת	דרבי מאיר סבר:										■	◇
המקדש במלוה - אינה מקודשת.	ורבנן סברי:										■	◇
דכ"ע - ישנה לשכירות מתחילה ועד סוף, ודכולי עלמא - המקדש במלוה אינה מקודשת, ודכולי עלמא - אין אומן קונה בשבח כלי, אלא הכא במאי עסקינן - כגון שהוסיף לה נופך משלו:	רבא:										!	◇
מלוה ופרוטה - דעתה אפרוטה	רבי מאיר סבר:										■	◇
מלוה ופרוטה - דעתה אמלוה.	ורבנן סברי:										■	◇
ובפלוגתא דהני תנאי:											■	◇
בשכר שעשיתי עמך - אינה מקודשת, בשכר שאעשה עמך - מקודשת	דתניא: [ת"ק]										■	◇
בשכר שאעשה עמך - אינה מקודשת, וכל שכן בשכר שעשיתי עמך	רבי נתן:										■	◇
באמת אמרו: בין בשכר שעשיתי עמך ובין בשכר שאעשה עמך - אינה מקודשת, ואם הוסיף לה נופך משלו - מקודשת	רבי יהודה הנשיא:										■	◇
בין ת"ק לרבי נתן - איכא בינייהו שכירות											■	◇
בין רבי נתן לר' יהודה הנשיא - איכא בינייהו מלוה ופרוטה.											■	◇
טבח אומן שקלקל - חייב לשלם, מזיק הוא, פושע הוא, נעשה כאומר לו שחוט לי מכאן ושחט לו מכאן.	שמואל:										■	◇
למה ליה למימר מזיק הוא, פושע הוא?											?	◇

מירא- statement קושיא- challenge שאלה- question תירוץ- answer! ראיה- proof	חולקים- disputants נקודה מרכזית לסיכום וחזרה- central point for summary and review מובאה של פסיקה קודמת- insertion of an earlier segment מעשה- story
מקרא- key:	

בבא קמא-הגזול עצים		Talmud Navigator										
מירא	מאן דאמר	א	ב	ג	ד	ה	ו	ז	ח	ט	י	כ
אי אמר מזיק הוא, הוה אמינא הני מילי היכא דקא עביד בשכר, אבל היכא דקא עביד בחנם לא, קמ"ל פושע הוא.											!	◇
הנותן בהמה לטבח וניבלה, אומן - פטור, הדיוט - חייב, ואם נותן שכר, בין הדיוט בין אומן - חייב	איתיביה רב חמא בר גוריא לשמואל:										?	◇
לעכר מוחך	אמר ליה: [שמואל]										○	
אתא ההוא מרבנן קא מוטיב ליה											?	
השתא שקלת מאי דשקל חברך, קאמינא לכו אנא רבי מאיר, וקאמרתו לי רבנן, אמאי לא דייקת מילי? שאני אומר: מזיק הוא, פושע הוא, נעשה כאומר לו שחוט לי מכאן ושחט לו מכאן מאן אית ליה האי סברא? רבי מאיר	אמר ליה: [שמואל]										!	◇
מבעי ליה למירמי אנפשיה.	דאמר: [רבי מאיר]										!	◇
הי רבי מאיר?											^	◇
אילמא הא רבי מאיר											!	
(קל"ן סימן)											!	
קשרו בעליו במוסירה ונעל בפניו כראוי, ויצא והזיק, בין תם בין מועד - חייב, דברי רבי מאיר	דתנן: [רבי מאיר]										!	◇
התם בקראי פליגי											?	◇
אלא הא רבי מאיר											!	
לצבוע לו אדום וצבעו שחור, שחור וצבעו אדום - רבי מאיר אומר: נותן לו דמי צמר	דתנן: [רבי מאיר]										!	◇
התם בידיים קלאו מיניה											?	◇
אלא הא רבי מאיר											!	
נשברה כדו ולא סילקה, נפלה גמלו ולא העמידה - רבי מאיר אומר: חייב בנזקן	דתנן: [רבי מאיר]										!	◇
פטור מדיני אדם וחייב בדיני שמים	חכמים:										!	◇
וקיימא לן, דבנתקל פושע הוא פליגי.											!	◇
טבח אומן שקלקל - חייב, ואפילו הוא אומן כטבחי ציפורי.	רבה בר בר חנה אמר רבי יוחנן:											◇
ומי אמר רבי יוחנן הכי?											?	
עובדא הוה קמיה דרבי יוחנן בכנישתא דמעון, ואמר ליה: זיל אייתי ראיה דממחית לתרנגולים ואפטרך	והאמר רבה בר בר חנה:										○	◇
לא קשיא: כאן בחנם, כאן בשכר											!	◇
הרוצה שיתחייב לו טבח, יקדים לו דינר.	כי הא דאמר רבי זירא:										!	
המוליך חטים לטחון, ולא לתתן ועשאן סובין או מורסן, קמח לנחתום ועשאו פת ניפולין, בהמה לטבח וניבלה - חייב, מפני שהוא כנושא שכר	מיתבי:										?	◇
אימא: מפני שהוא נושא שכר.											!	◇
ההוא מגרומתא דאתאי לקמיה דרב, טרפיה, ופטריה לטבח מלשלומי דמי	[רב]										○	◇
פגעו ביה רב כהנא ורב אסי בההוא גברא, אמרו ליה: עביד כך רב תרתן.											○	◇
מאי תרתן?											^	
אילמא תרתן לגרעותא, דאיבעי ליה לאכשורי כר' יוסי בר' יהודה וטרפה כרבנן, ואי נמי כרבנן, דאיבעי ליה חיובא לטבחא											!	
ומי שרי למימר כי האי גונא?											?	
לכשיצא, לא יאמר אני מזכה וחבירי מחייבין, אבל מה אעשה שחבירי רבו עלי, ועל זה נאמר: (משלי י"א) הולך רכיל מגלה סוד	והתניא:										?	◇

disputants-חולקים ◇ נקודה מרכזית לסיכום וחזרה- central point for summary and review < מובאה של פסיקה קודמת- insertion of an earlier segment O מעשה-story	מימרא-statement ⚡ קושיא-challenge ^ שאלה-question ! תירוץ-answer ■ ראיה-proof
מקרא-key:	

בבא קמא-הגזול עצים		Talmud Navigator											
מימרא	מאן דאמר	א	ב	ג	ד	ה	ו	ז	ח	ט	י	כ	
אלא תרתי למעליותא, דלא אוכלך ספק איסורא, ומנעך מספק גזילה.												◇	צט:
המראה דינר לשולחני ונמצא רע, תני חדא: אומן - פטור, הדיוט - חייב	איתמר:											◇	צט:
בין אומן בין הדיוט - חייב	ותניא אידך:											◇	צט:
כי תניא אומן פטור - כגון דנכו ואיסור, דלא צריכי למיגמר כלל.	רב פפא:											◇	צט:
אלא במאי טעו?													צט:
טעו בסיכתא חדתא, דההיא שעתא דנפק מתותי סיכתא.													צט:
ההיא איתתא דאחזיא דינרא לרבי חייא												◇	צט:
אמר לה: מעליא הוא	[רבי חייא]												צט:
למחר אתאי לקמיה ואמרה ליה: אחזיתיה ואמרו לי בישא הוא, ולא קא נפיק לי													צט:
אמר ליה לרב: זיל חלפיה ניהלה, וכתוב אפנקסי דין עסק ביש.	[רבי חייא]											◇	צט:
ומאי שנא דנכו ואיסור דפטירי? משום דלא צריכי למיגמר, רבי חייא נמי לאו למיגמר קא בעי													צט:
רבי חייא לפני משורת הדין הוא דעבד													צט:
(שמות י"ח) והודעת להם - זה בית חייבהם, את הדרך - זו גמילות חסדים, ילכו - זו ביקור חולים, בה - זו קבורה, את המעשה - זה הדין, אשר יעשו - זו לפני משורת הדין.	כדתני רב יוסף:												צט:
ריש לקיש אחוי ליה דינרא לרבי אלעזר													ק.
מעליא הוא	אמר: [רבי אלעזר]												ק.
חזי דעלך קא סמכינא.	אמר ליה: [ריש לקיש]												ק.
כי סמכת עלי מאי למימרא? דאי משתכח בישא בעינא לאיחלופי לך, והא את הוא דאמרת: רבי מאיר הוא דדאין דינא דגרמי, מאי לאו ר' מאיר ולא סבירא לן כוותיה?	א"ל: [רבי אלעזר]												ק.
לא, ר' מאיר וסבירא לן כוותיה.	אמר ליה: [ריש לקיש]												ק.
הי רבי מאיר?													ק.
אילימא רבי מאיר													ק.
(ד' ל' מ' פ' סימן)													ק.
דן את הדין, זיכה את החייב, חייב את הזכאי, טימא את הטהור, טיהר את הטמא - מה שעשה עשוי וישלם מכיתו	דתנן:												ק.
והוא שנטל ונתן ביד	הא איתמר עלה, אמר רבי אילעא אמר רב:												ק.
אלא הא ר' מאיר													ק.
לצבוע לו אדום וצבעו שחור, שחור וצבעו אדום - ר' מאיר אומר: נתן לו דמי צמרו	דתנן: [רבי מאיר]												ק.
התם קא עביד בידיהם													ק.
אלא הא ר' מאיר													ק.
המסכך גפנו על גבי תבואתו של חברו - הרי זה קידש וחייב	דתנן: [רבי מאיר]												ק.
התם נמי קא עביד בידיהם													ק.
אלא הא ר"מ													ק.
מחיצת הכרם שנפרצה - אומר לו גדור, נפרצה - אומר לו גדור, נתייאש ממנה ולא גדרה - ה"ז קידש וחייב באחריות.	דתניא:												ק.
הנותן צמר לצבע והקדיחו יורה - נתן לו דמי צמרו.													ק:

◆ חולקים-disputants ◇ נקודה מרכזית לסיכום וחזרה-central point for summary and review < מובאה של פסיקה קודמת-insertion of an earlier segment O מעשה-story	■ מימרא-statement ? קושיא-challenge ^ שאלה-question ! תירוץ-answer ■ ראיה-proof
מקרא-key:	

בבא קמא-הגזול עצים		Talmud Navigator											
מימרא	מאן דאמר	א	ב	ג	ד	ה	ו	ז	ח	ט	י	יא	יב
צבעו כאור, אם השבח יתר על היציאה - נותן לו את היציאה, ואם היציאה יתירה על השבח - נותן לו את השבח.													ק
לצבוע לו אדום וצבעו שחור, שחור וצבעו אדום - רבי מאיר אומר: נותן לו דמי צמרו	[רבי מאיר]												ק
אם השבח יתר על היציאה - נותן לו את היציאה, ואם היציאה יתירה על השבח - נותן לו את השבח.	רבי יהודה:												ק
מאי כאור?													ק
ר"נ אמר רבה בר בר חנה: כלבוס.													ק
מאי כלבוס?													ק
כפרא דודי.	רבה בר שמואל:												קא
הנותן עצים לחרש לעשות מהן כסא ועשה מהן ספסל, ספסל ועשה מהן כסא - ר' מאיר אומר: נותן לו דמי עצי	תנו רבנן: [רבי מאיר]												קא
אם השבח יתר על היציאה - נותן לו את היציאה, ואם היציאה יתירה על השבח - נותן לו את השבח	רבי יהודה:												קא
אם נתן עצים לחרש לעשות מהן כסא נאה ועשה מהן כסא כעור, ספסל נאה ועשה ספסל כעור, אם השבח יתר על היציאה - נותן לו דמי היציאה, ואם היציאה יתירה על השבח - נותן לו דמי השבח.	ומודה רבי מאיר:												קא
יש שבח סמנין על הצמר, או אין שבח סמנין על הצמר?	איבעיא להו:												קא
היכי דמי?													קא
אילימא דגזל סמנין ודקינהו ותרנהו וצבע בהן													קא
תיפוק ליה משום דקינהו בשינוי													קא
לא צריכא, דגזל סמנין שרויין וצבע בהו, מאי? יש שבח סמנין על גבי צמר, דאמר ליה: הב לי סמנאי דשקלינהו, או דלמא אין שבח סמנין על גבי הצמר, דא"ל: לית לך גבאי ולא מידי?													קא
ואי אין שבח סמנין על גבי צמר, מי מצי אמר ליה לך גבאי ולא מידי? נימא ליה: הב לי סמנאי דאפסדתינהן	אמר:												קא
אלא להך גיסא: אין שבח סמנין על גבי הצמר ובעי שלומי ליה, או דלמא יש שבח סמנין על גבי צמר, וא"ל: הא מנחי קמך שקלינהו?													קא
שקלינהו, במאי שקליה?													קא
בצפון.													קא
צפון עבורי מיעבר, השבח לא עביד													קא
אלא הב"ע - כגון דגזל צמר וסמנין דחד וצבעיה להווא צמר בהנך סמנין, וקא מהדר ליה ניהליה לצמר, יש שבח סמנין ע"ג הצמר, וקא מהדר ליה סמנין וצמר, או דלמא אין שבח סמנין על גבי צמר, וצמר מהדר ליה, סמנין לא מהדר ליה?													קא
תיפוק ליה דאייקר ליה ניהליה בדמי	אמר:												קא
לא צריכא, דול ציבעא.													קא
ואיבעית אימא: כגון שצבע בהו קופא.													קא
הכא במאי עסקינן - כגון דצמר דחד וסמנין דחד, וקאתי קוף וצבעיה להווא צמר בהנך סמנין, יש שבח סמנין על גבי צמר, דאמר ליה: הב לי סמנאי דגבך נינהו, או דלמא אין שבח סמנין על גבי צמר, ואמר ליה: לית לך גבאי כלום?	רבינא:												קא
בגד שצבעו בקליפי ערלה - ידלק	תא שמע:												קא
אלמא חזותא מילתא היא.													קא
הנאה הנראה לעינים אסרה תורה	רבא:												קא
(ויקרא י"ט) ערלים לא יאכל - אין לי אלא איסור אכילה מנין שלא יהנה ממנו, ולא יצבע בו ולא ידליק בו את הנר? תלמוד לומר: (ויקרא י"ט) וערלתם ערלתו את פרי ערלים לא יאכל, לרבות את כולם.	דתניא:												קא

disputants-חולקים ♦ **statement-מימרא** ■
 ◇ נקודה מרכזית לסיכום וחזרה- **central point for summary and review**
 < מובאה של פסיקה קודמת- **insertion of an earlier segment**
story-מעשה O **question-שאלה** ^ **challenge-קושיא** ?
answer-תירוץ ! **proof-ראיה** ■

מקרא-key:

בבא קמא-הגזול עצים		Talmud Navigator										
מימרא	מאן דאמר	א	ב	ג	ד	ה	ו	ז	ח	ט	י	כ
בגד שצבעו בקליפי שביעית - ידלק.	תא שמע:										◊	א.
שאני התם, דאמר קרא: (ויקרא כ"ה) תהיה, בהיותה תהא.											◊	א.
בגד שצבעו בקליפי ערלה - ידלק אלמא חזותא מילתא היא	רבא רמי, תנן:										◊	קא:
רביעית דם שנבלעה בבית - הבית טמא	ורמינה: [אמרי לה]										◊	א.
הבית טהור	ואמרי לה:										◊	א.
ולא פליגי, הא בכלים דהוו מעיקרא, הא בכלים דאתו לבסוף											◊	א.
נבלעה בכסות, רואין, אם מתכבסת הכסות ויוצא ממנה רביעית דם - טמאה, ואם לאו - טהורה											◊	א.
מקולי רביעיות שנו כאן, בדם תבוסה דרבנן.	רב כהנא:										◊	א.
ממין הצובעין - ספיהי סטים וקוצה, יש להן שביעית ולדמיהן שביעית, יש להן ביעור ולדמיהן ביעור	רבא רמי, תנן:										◊	א.
אלמא, עצים יש בהן משום קדושת שביעית											◊	א.
עלי קנים ועלי גפנים שגיבבן בחבא על פני השדה, לקטן לאכילה - יש בהן משום קדושת שביעית, לעצים - אין בהן משום קדושת שביעית	ורמינה:										◊	א.
ומשני, אמר קרא: (ויקרא כ"ה) לאכלה, במי שהנאתו וביעורו שוין, יצאו עצים שהנאתן אחר ביעורן.	[רבא]										◊	א.
והא איכא עצים דמשחן, דהנאתן וביעורן שוין											◊	א.
סתם עצים להסקה הן עומדין:	רבא:										◊	קב.
ועצים להסקה תנאי היא	רב כהנא:										◊	קב.
אין מוסרין פירות שביעית לא למשרה ולא לכבוסה	דתניא: [ת"ק]										◊	קב.
נותנין פירות שביעית לתוך המשרה ולתוך הכבוסה.	רבי יוסי:										◊	קב.
מאי טעמא דרבנן?											◊	קב.
אמר קרא: (ויקרא כ"ה) לאכלה - ולא למשרה, לאכלה - ולא לכבוסה	[רבנן]										◊	קב.
אמר קרא: לכם, לכל צרכיכם.	ורבי יוסי אומר:										◊	קב.
ורבנן נמי הכתיב לכם											◊	קב.
לכם דומיא דלאכלה, במי שהנאתו וביעורו שוין, יצאו משרה וכבוסה שהנאתן אחר ביעורן.	[רבנן]										◊	קב.
ור"י נמי הכתיב לאכלה											◊	קב.
הוא מיבעי ליה לכדתניא	אמר לך: [רבי יוסי]										◊	קב.
לאכלה - ולא למלוגמא	דתניא:										◊	קב.
אתה אומר: לאכלה ולא למלוגמא, או אינו אלא לאכלה ולא לכבוסה?											◊	קב.
כשהוא אומר: לכם - הרי כבוסה אמור, הא מה אני מקיים לאכלה? לאכלה - ולא למלוגמא.											◊	קב.
ומה ראית לרבות הכבוסה ולהוציא את המלוגמא?											◊	קב.
מרבה אני את הכבוסה ששוה בכל אדם, ומוציא אני את המלוגמא שאינו שוה בכל אדם.											◊	קב.
כמאן אזלא הא דתניא:											◊	קב.
לאכלה - ולא למלוגמא, לאכלה - ולא לזילוף, לאכלה - ולא לעשות ממנה אפיקטויון	[תניא]										◊	קב.
כמאן? כר' יוסי, דאי כרבנן, איכא נמי משרה וכבוסה.											◊	קב.
אם השבח כו'.	רבי יהודה:										◊	קב.
(סימן סבן)											◊	קב.

disputants-חולקים- נקודה מרכזית לסיכום וחזרה- מובאה של פסיקה קודמת- מעשה-story	statement-מימרא- קושיא-challenge- שאלה-question- תירוץ-answer- ראיה-proof-
central point for summary and review- insertion of an earlier segment-	
מקרא-key:	

בבא קמא-הגזול עצים		Talmud Navigator										
מימרא	מאן דאמר	א	ב	ג	ד	ה	ו	ז	ח	ט	י	כ
הלכה כרבי יהושע בן קרחה והלכה כרבי יהודה	ייתב רב יוסף אחורי דרבי אבא קמיה דרב הונא, ויתב רב הונא וקאמר:											◊
בשלמא רבי יהושע בן קרחה אצטריך, סלקא דעתך אמינא יחיד ורבים הלכה כרבים, קמ"ל הלכה כיהוד.	אהדרינהו רב יוסף לאפיה, אמר:											◊
ר' יהושע בן קרחה מאי - היא?												◊
מלוה בשטר אין נפרעין מהן, מלוה על פה נפרעין מהן, מפני שהוא כמציל מידם.	דתניא, רבי יהושע בן קרחה:											◊
אלא הלכה כר' יהודה למה לי? מחלוקת ואחר כך סתם היא, ומחלוקת ואח"כ סתם הלכה כסתם.												◊
מחלוקת בבבא קמא:												◊
לצבוע לו אדום וצבעו שחור, שחור וצבעו אדום - רבי מאיר אומר: נותן לו דמי צמרו	[רבי מאיר]											◊
אם השבח יתר על היציאה - נותן לו את היציאה, ואם היציאה יתירה על השבח - נותן לו את השבח	רבי יהודה:											◊
וסתם בבבא מציעא:												◊
כל המשנה - ידו על התחתונה, וכל החזור בו - ידו על התחתונה.	דתנן:											◊
ורב הונא?												◊
אצטריך, סלקא דעתך אמינא אין סדר למשנה, וסתם ואחר כך מחלוקת היא.	[רב הונא]											◊
ורב יוסף?												◊
אי הכי, כל מחלוקת ואח"כ סתמא, נימא: אין סדר למשנה, וסתם ואח"כ מחלוקת היא.	[רב יוסף]											◊
ורב הונא?												◊
כי לא אמרינן אין סדר למשנה - בחדא מסכתא, אבל בתרי מסכתות אמרינן.	[רב הונא]											◊
ורב יוסף?												◊
כולה נויקין חדא מסכתא היא.	[רב יוסף]											◊
ואיבעית אימא, משום דקתני לה גבי הלכתא פסיקתא: כל המשנה - ידו על התחתונה, וכל החזור בו - ידו על התחתונה.												◊
הנותן מעות לשלוחו ליקח לו חטין ולקח מהם שעורין, שעורין ולקח מהם חטין, תניא חדא: אם פחתו - פחתו לו, ואם הותרו - הותרו לו	תנו רבנן:											◊
אם פחתו - פחתו לו, ואם הותרו - הותרו לאמצע	ותני חדא:											◊
לא קשיא: הא ר"מ והא רבי יהודה:	רבי יוחנן:											◊
שינוי קונה	הא ר"מ, דאמר:											◊
שינוי אינו קונה.	והא רבי יהודה, דאמר:											◊
ממאי? דלמא עד כאן לא קאמר ר"מ - אלא במידי דחזי ליה לגופיה, אבל לסחורה לא אמר	מתקיף לה ר' אלעזר:											◊
הא והא ר' מאיר, ולא קשיא: כאן לאכילה, כאן לסחורה.	אלא א"ר אלעזר:											◊
מחכו עלה במערבא, לר' יוחנן אליבא דר' יהודה, וכי מי הודיעו לבעל חטין שיקנה חטין לבעל מעות?	[במערבא]											◊
אי הכי, אפילו חטין וחטין נמי לא	מתקיף לה רב שמואל בר ססרטי:											◊
שאני חטין וחטין, דשליחותיה קא עביד, וכי בעל הבית דמי	רבי אבהו:											◊
תדע												◊
אחד המקדיש נכסיו ואחד המעריך את עצמו, אין לו בכסות אשתו ולא בכסות בניו, ולא בצבע שצבע לשמן, ולא בסנדלים חדשים שלקחן לשמן	דתנן:											◊

◆ חולקים-disputants ◊ נקודה מרכזית לסיכום וחזרה-central point for summary and review < מובאה של פסיקה קודמת-insertion of an earlier segment O מעשה-story	■ מימרא-statement ? קושיא-challenge ^ שאלה-question ! תירוץ-answer ■ ראיה-proof
מקרא-key:	

בבא קמא-הגזול עצים		Talmud Navigator												
מימרא	מאן דאמר	א	ב	ג	ד	ה	ו	ז	ח	ט	י	כ		
ואמאי? לימא הכא נמי: מי הודיעו לצבע שיקנה צבעו לאשה?												■	קב:	
אלא לאו משום דאמרינן דשליחותיה קא עביד וכיד אשתו דמי												■	◊	קב:
הכא נמי שליחותיה קא עביד וכיד בעה"ב דמי.												■	קב:	
לא, כל המקדיש נכסיו - אין דעתו על כסות אשתו ובניו.	רבי אבא:											?	◊	קב:
וכי דעתו של אדם על תפיליו?	מתקיף לה רבי זירא:											?	קב:	
המקדיש נכסיו - מעלין לו תפילין	ותנן:											■	קב:	
אין, דעתו של אדם על תפילין, המקדיש נכסיו סבר מצוה קא עבידנא, ואין דעתו של אדם על כסות אשתו ובניו, משום איבה.	א"ל אביי:											!	◊	קב:
והלא חייבי ערכין שנו כאן	מתקיף לה רב אושעיא:											?	◊	קב:
חייבי ערכין ממשכנין אותן	ותנן:											■	קב:	
וכי דעתו של אדם על עצמו למשכנו?												?	◊	קב:
כל המקדיש נכסיו, נעשה כמי שהקנה להן כסות אשתו ובניו מעיקרא.	אלא אמר רבי אבא:											!	◊	קב:
הלוקח שדה בשם חבירו - אין כופין אותו למכור, ואם אמר לו על מנת - כופין אותו למכור.	תנו רבנן:											■	◊	קב:
מאי קאמר?												^	קב:	
ה"ק: הלוקח שדה מחבירו בשם ריש גלותא - אין כופין אותו ריש גלותא למכור, ואם אמר על מנת - כופין את ריש גלותא למכור.	רב ששת:											!	◊	קב:
הלוקח שדה בשם ריש גלותא - אין כופין אותו ריש גלותא למכור.	אמר מר:											■	◊	קב:
מכלל דמקנא קניא ליה												?	קב:	
לימא פליגא דבני מערבא												?	◊	קב:
וכי מי הודיעו לבעל חטין שיקנה חטין לבעל הבית	דאמרי: [בני מערבא]											■	?	קב:
אי משום הא לא קשיא, כגון דאודיעיה לבעל שדה ואודיעניה לסהדי.												!	◊	קב:
אלא אימא סיפא:												?	קב:	
על מנת - כופין אותו ריש גלותא למכור	[סיפא]											■	◊	קב:
אמאי? ולימא ריש גלותא: לא יקרייכו בעינא, ולא זילותייכו בעינא												?	◊	קב:
ה"ק: הלוקח שדה בשם חבירו אין כופין את המוכר למכור זימנא אחריתי, ואם אמר לו על מנת - כופין את המוכר למכור.	אלא אמר אביי											■	◊	קב:
הלוקח שדה בשם חבירו - אין כופין את המוכר למכור זימנא אחריתי.	אמר מר:											■	◊	קב:
פשיטא												?	קב:	
מהו דתימא מצי א"ל: מידע ידעת דאנא לנפשאי שקילנא, ופנחיא בעלמא הוא דקבעינא, וזווי בכדי לא שדינא, אלא אדעתא דכתב ליה שטרא אחריןא, קא משמע לן דאמר ליה: עניינא עבדי לך בהדי ההוא דזבנת ליה בשמיה, ויכתוב לך שטרא אחריןא.												!	◊	קב:
ואם אמר לו על מנת - כופין את המוכר למכור.												■	◊	קב:
פשיטא												?	קב:	
לא צריכא, דאמר להו לסהדי קמיה ידיה: חזו דשטרא אחריןא קא בעינא, מהו דתימא מצי א"ל: אמיןא שטרא מהיאך דקא שקלת בשמיה קאמרת, קא משמע לן דאמר ליה: להכי טרחו ואמרי להו לעדים קמך, דמינך הוא דקא בעינא.												!	◊	קב:
רב כהנא יהב זוזא אכיתנא, לסוף אייקר כיתנא, זבניה מרוותיה דכיתנא												○	◊	קב:
אתא לקמיה דרב, א"ל: מה אעביד, איזיל אישקיל זוזאי?	[רב כהנא]											^	קב:	

disputants-חולקים ♦ central point for summary and review-נקודה מרכזית לסיכום וחזרה ◊ insertion of an earlier segment-מובאה של פסיקה קודמת < story-מעשה O	statement-מימרא ■ challenge-קושיא ⚡ question-שאלה ^ answer-תירוץ ! proof-ראיה ■
מקרא-key:	

בבא קמא-הגזול עצים		Talmud Navigator														
מימרא	מאן דאמר	א ב ג ד ה ו ז ח ט י כ														
אי כי קא זבני אמרי האי כיתנא דכהנא הוא - זיל שקול, ואי לא - לא תשקול.	א"ל: [רב]												!		◊	קג.
כמאן? כבני מערבא													⚡		◊	קג.
מי הודיעו לבעל חטין שיקנה חטין לבעל מעות?	דאמרי: [בני מערבא]												■	⚡		קג.
אטו מי יהיב רב כהנא ארבע ושקיל תמני? כיתנא ממילא הוא דאייקר, מיגזול גזלוה													⚡		◊	קג.
כל הגזלנין משלמין כשעת הגזלה	ותנן:												■	⚡		קג.
התם אמנה הואי ולא משכיה רב כהנא לכיתנא, ורב לטעמיה	אמרי:												!		◊	קג.
עושין אמנה בפירות, ואין עושין אמנה בדמים.	דאמר רב:												■	!		קג.